

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **D. L.**, zastoupená Mgr. Janem Vondráčkem, advokátem se sídlem Dubská 356/2, Teplice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 9. 2018, č. j. 42 Ad 26/2017 – 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Janu Vondráčkovi, advokátovi, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 21. 6. 2017, č. j. X (dále jen „*rozhodnutí žalované o námitkách*“), zamítla námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 3. 2017, č. j. X (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí potvrdila. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu, protože nezískala potřebnou dobu pojištění podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném pro projednávanou věc.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „*krajský soud*“) rozsudkem ze dne 24. 9. 2018, č. j. 42 Ad 26/2017 – 57, zamítl žalobu, kterou žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované o námitkách, jako nedůvodnou.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „*stěžovatelka*“) kasační stížnost (podání označila jako „*odvolání*“, podle obsahu jej však Nejvyšší správní soud posoudil jako kasační stížnost). Stěžovatelka na několika stranách kasační stížnosti popisuje své dlouhodobé zdravotní obtíže, jejichž důsledkem je, že není schopna vykonávat pracovní činnost a má problémy s běžnými každodenními úkony (s těmi jí pomáhá její rodina). Dále rozvádí, z jakého důvodu odmítá hospitalizaci a rozebírá rozdílné postupy několika lékařů při její léčbě. Brojí také proti závěrům posudkových komisí, jelikož je přesvědčena, že její zdravotní stav neposoudily dostatečně. Namítá také, že posudkoví lékaři nejsou nezávislí, protože jsou placeni státem. Stěžovatelka nakonec namítá, že „*vyjádření*“ (není zřejmé, zda míní napadený rozsudek nebo závěry posudkových komisí – pozn. soudu) je pro obvyčejného člověka nesrozumitelné.

[4] Jelikož kasační stížnost stěžovatelky neobsahovala veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), konkrétně její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 téhož zákona a petit kasační stížnosti (jak je patrné z předcházejícího odstavce, stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla tvrzení, která se míjí s rozhodovacími důvody napadeného rozsudku krajského soudu) vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 7. 5. 2020, č. j. 3 Ads 128/2018 – 35 (prostřednictvím ustanoveného zástupce), aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení popsané vady odstranila. Současně ji soud poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta. Usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 13. 5. 2020 (viz doručenko připojená k č. l. 35 soudního spisu), lhůta k odstranění vad kasační stížnosti proto uplynula v pondělí dne 15. 6. 2020 (§ 40 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 40 odst. 2 a § 40 odst. 3 téhož zákona).

[5] Dne 4. 6. 2020 zaslal ustanovený zástupce soudu (tedy ve stanovené měsíční lhůtě) podání označené jako doplnění kasační stížnosti. V tomto podání k důvodům kasační stížnosti doslova uvádí jen následující: „*Žalobkyně uplatňuje důvody kasační stížnosti dle § 103 odst. písm. a), b) a d) s. ř. s. Důvod dle písm. a) žalobkyně spatřuje v tom, že v důsledku nesprávně zjištěného skutkového stavu došlo k nesprávnému právnímu posouzení věci soudem. Důvod dle písm. b) žalobkyně spatřuje v tom, že, jak vyplývá z jí podané kasační stížnosti, nebyl dostatečně zjištěn její zdravotní stav, zdravotní stav žalobkyně nebyl popsán úplně (nebylo zmíněno, že nebere léky na bolesti), v lékařských zprávách je mnoho polopravd a lží. Toto vše dle žalobkyně vede k tomu, že skutkový stav nebyl řádně zjištěn. Důvod dle písm. d) žalobkyně spatřuje v tom, že, jak vyplývá z jí podané kasační stížnosti, je napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem nesrozměrný.*“

[6] Z výše uvedeného je patrné, že tvrzení, která uplatnil ustanovený zástupce v doplnění kasační stížnosti, neobsahují žádné individualizované výtky proti závěrům krajského soudu (v nichž stěžovatelka obdržela odpověď na jí uplatněnou žalobní argumentaci), a proto nesplňují požadavky na dostatečné vymezení důvodů kasační stížnosti (viz například rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78; všechna judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz). *De facto* se totiž jedná o „*opsání*“ důvodů kasační stížnosti, jak je definuje § 103 s. ř. s. [viz „*důvody*“ dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) citované v předcházejícím odstavci tohoto usnesení]. Co se týče tvrzení, které ustanovený zástupce podřadil pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s, jímž jsou namítány – alespoň do jisté míry – konkretizované vady ve skutkových zjištěních (neúplné zjištění zdravotního stavu stěžovatelky), to představuje nepřípustnou kasační námitku dle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Dle § 37 odst. 3 téhož zákona z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*

[8] Z § 106 odst. 3 s. ř. s. vyplývá, že *ne má-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[9] Ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. pak stanoví, že *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno*

pokračování

a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[10] Jak bylo uvedeno výše, stěžovatelka byla prostřednictvím svého zástupce řádně vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti doplněním jejích důvodů a formulací rozsudečného výroku. Byla rovněž poučena o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranila. Chybějící důvody kasační stížnosti přitom brání v pokračování v řízení o kasační stížnosti, neboť Nejvyšší správní soud je těmito důvody vázán (§ 109 odst. 4 část věty před středníkem s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[11] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[12] Stěžovatelce byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2018, č. j. 3 Ads 128/2018 – 21, ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát Mgr. Jan Vondráček. Soud proto zároveň s rozhodnutím ve věci rozhodl i o odměně zástupce stěžovatelky. Ustanovený zástupce formálně učinil ve věci dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a doplnění kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Nejvyšší správní soud mu však odměnu za tyto úkony nepřiznal. Doplnění kasační stížnosti, kterou jménem stěžovatelky učinil, neobsahuje individualizované výtky proti závěrům napadeného rozsudku (důvody kasační stížnosti), ani návrh, jak má Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodnout. Je proto zřejmé, že zástupce adekvátním způsobem nesplnil hlavní účel svého ustanovení, jímž je řádná ochrana práv své klientky, neboť neodstraněním vad kasační stížnosti na výzvu soudu jí znemožnil možnost soudního přezkumu napadeného rozsudku Nejvyšším správním soudem. Ze stejného důvodu nelze ustanovenému zástupci přiznat odměnu za převzetí a přípravu zastoupení stěžovatelky, jelikož je ze shora uvedeného zřejmé, že by se nemohlo jednat o účelně vynaložený náklad. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se ustanovenému zástupci odměna za zastupování nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 18. června 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu